

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε με την απόφασή της τον ενιαίο χαρακτήρα της εννοίας της επιχειρήσεως κατά το άρθρο 81 ΕΚ και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 (1).

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες που διέπουν τον καταλογισμό στις μητρικές εταιρίες των παραβάσεων που έχει διαπράξει η θυγατρική εταιρία τους. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τον περιορισμό της εξουσίας της όσον αφορά τον καθορισμό του κριτηρίου του καταλογισμού, υιοθετώντας μια εσφαλμένη ερμηνεία της σχετικής νομολογίας και ερχόμενη σε αντίθεση προς την προηγούμενη πρακτική της όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων στον τομέα αυτό. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή παραβίασε επιπλέον την αρχή της αυτονομίας του νομικού προσώπου.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση των ουσιωδών αρχών που αναγνωρίζονται από το σύνολο των κρατών μελών και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της κοινοτικής έννομης τάξης, όπως είναι η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η αρχή της ευθύνης εξ ίδιας πράξεως, η αρχή του προσωποπαγούς των ποινών καθώς και η αρχή της νομιμότητας.

Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Ο έβδομος λόγος αντλείται από την εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου όσον αφορά τις προσφεύγουσες.

Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον τους καταλογίζει την ευθύνη της επίδικης συμπτώσεως και τις καταδικάζει στην καταβολή του προστίμου εις ολόκληρο με τη θυγατρική τους εταιρία.

Με ένα ένατο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε ορισμένες θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τον καθορισμό των προστίμων, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δεν εφάρμοσε την μείωση κατά 25 % του αρχικού ποσού που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες, ενώ εφάρμοσε τη μείωση αυτή σε έναν άλλο αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω του ότι δεν γνώριζε τη συνολική παράβαση. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης την παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του τεκμηρίου αθωότητας και της ασφαλείας δικαίου που προκύπτει, κατ' αυτές, από το ότι δεν ελήφθη υπόψη ο περιορισμός της εξουσίας της Επιτροπής όσον αφορά τη συνεκτίμηση του αποτρεπτικού αποτελέσματος.

Επικουρικός, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη θυγατρική τους εταιρία, και για την καταβολή του οποίου υπέχουν από κοινού και εις ολόκληρο υποχρέωση, πρέπει να μειωθεί στο προσήκον επίπεδο. Ζητούν να τύχουν μείωσες κατά 25 % του αρχικού ποσού του προστίμου, λόγω του ότι αγνοούσαν την παράβαση, καθώς και να τύχουν ελαφρυντικών περιστάσεων, καθόσον καταδικάστηκαν σχεδόν ταυτόχρονα σε σημαντικά πρόστιμα σε δύο παρόμοιες υποθέσεις.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 4 Αυγούστου 2006 — Eurorig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG)

(Υπόθεση T-207/06)

(2006/C 261/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eurorig (Josselin, Γαλλία) (Εκπρόσωπος: D. Masson, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Μαΐου 2006 (R 1425/2005-4)
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «EUROPIG», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 (αίτηση υπ' αριθ. 3 816 691)

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', καθώς και των παραγράφων 2 και 3 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό των υποδηλούμενων προϊόντων, ότι είναι πλήρως διακριτικό και ότι, εν πάση περιπτώσει, η ονομασία «Eurorig» απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης της.

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2006 — Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUD)

(Υπόθεση T-225/06)

(2006/C 261/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Δημοκρατία της Τσεχίας) (Εκπρόσωπος: F. Fajgenbaum, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Anheuser-Busch, Incorporated

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε στις 14 Ιουνίου 2006 από το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ .
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος «BUD» 1 603 539 για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 32 και 33 .
- να αναπέμψει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στο ΓΕΕΑ .
- Να καταδικάσει την εταιρία Anheuser-Busch στην πληρωμή του συνόλου των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Anheuser-Busch Incorporated

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BUD» για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 — αίτηση για την καταχώριση σήματος υπ' αριθμόν 1 603 539

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Δικαίωμα στην προστατευμένη ονομασία προελεύσεως «BUD» για την υποδήλωσι μπίρας

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾ καθώς και του άρθρου 20 του κανονισμού εφαρμογής 2868/95 ⁽²⁾, διότι το τμήμα προσφυγών έκρινε αναρμοδίως επί του κύρους της ονομασίας προελεύσεως που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της ανακοπής της. Προβάλλει επίσης τον ισχυρισμό ότι το σημείο «BUD» αποτελεί ονομασία προελεύσεως η οποία προστατεύεται στη Γαλλία και στην Αυστρία. Η προσφεύγουσα επικαλείται εξάλλου εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 καθόσον, κατ' αυτή, η ονομασία προελεύσεως «BUD» αποτελεί σημείο που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1)

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2006 — REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ (Port Louis)

(Υπόθεση T-230/06)

(2006/C 261/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Lehmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 25/2006-1) σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος PORT LOUIS υπ' αριθ. 003 664 133,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα Port Louis για προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25 (αίτηση υπ' αριθ. 3 664 133).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ για τον λόγο ότι το σήμα που αφορά η αίτηση μπορεί να καταχωρηθεί, καθώς και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ.1).

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2006 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-231/06)

(2006/C 261/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και D.J.M. de Grave)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων